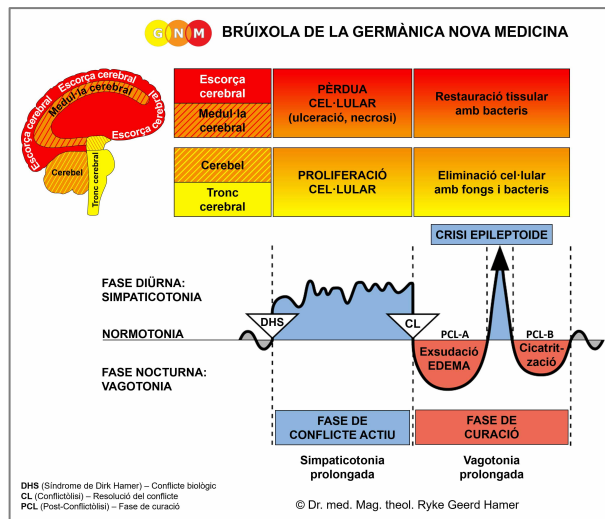

PROGRAMES ESPECIALS BIOLÒGICS

LARINGE

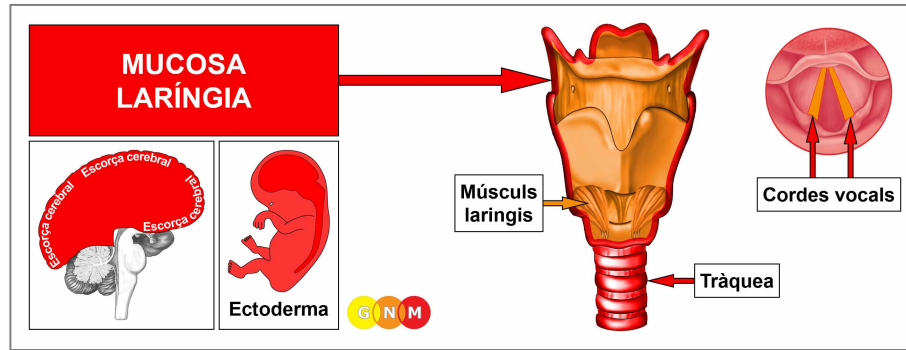
escrit per Caroline Markolin, Ph.D.

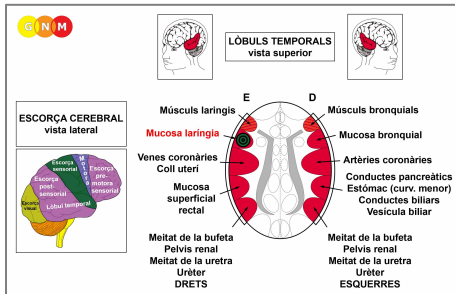
Mucosa laríngia

Músculs laringis

Rev. 1.05

DESENVOLUPAMENT I FUNCIÓ DE LA MUCOSA LARÍNGIA: La laringe és un òrgan en forma de tub que connecta la faringe amb la tràquea. La laringe forma part de les vies respiratòries i participa en la parla i la deglució. Les cordes vocals, situades dins de la laringe, participen en la producció del so (és per això que la laringe s’anomena col·loquialment “caixa de veu”). La mucosa de la laringe i cordes vocals està formada per epitelí escamós, s’origina de l’ectoderma i, per tant, està controlada des de l’escorça cerebral.

NIVELL CEREBRAL: La mucosa de la laringe i cordes vocals es controla des del **lòbul temporal esquerre** (part de l’escorça sensorial). El centre de control està posicionat exactament davant del relé cerebral de la mucosa bronquial.

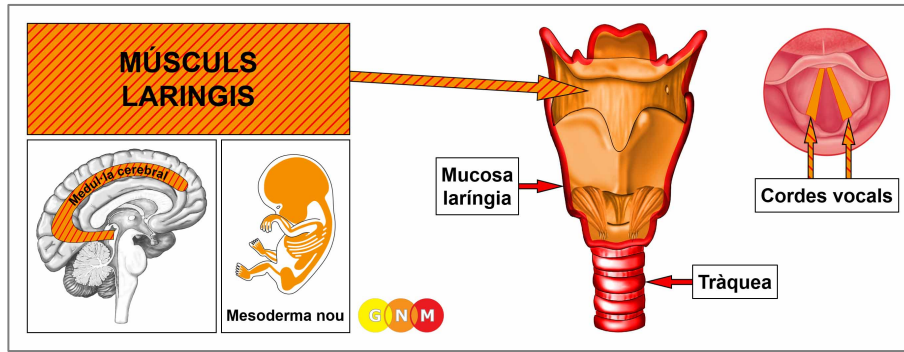
CONFLICTE BIOLÒGIC: El conflicte biològic lligat a la mucosa de la laringe i cordes vocals és un **conflicte de por-ensurt** o un **conflicte de por territorial** masculí depenent del gènere, la lateralitat i l’estat hormonal d’una persona (vegeu també Constel·lació de Vol). Un conflicte de por-ensurt és la resposta femenina a un perill imprevist, mentre que un conflicte de por territorial és la resposta masculina a una amenaça territorial. El conflicte pot ser desencadenat per qualsevol experiència aterridora.

Gènere, Lateralitat, Estat Hormonal	Conflicte Biològic	Òrgan Afectat
Home dretà (EHN)	Conflicte de por territorial	Mucosa bronquial
Home esquerrà (EHN)	Conflicte de por territorial	Mucosa laríngia*
Home dretà (EBT)	Conflicte de por-ensurt	Mucosa laríngia
Home esquerrà (EBT)	Conflicte de por-ensurt	Mucosa bronquial*
Dona dretana (EHN)	Conflicte de por-ensurt	Mucosa laríngia
Dona esquerrana (EHN)	Conflicte de por-ensurt	Mucosa bronquial*
Dona dretana (EBE)	Conflicte de por territorial	Mucosa bronquial
Dona esquerrana (EBE)	Conflicte de por territorial	Mucosa laríngia*

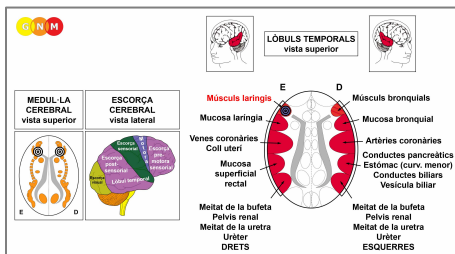
EHN = Estat hormonal normal EBT = Estat baix de testosterona EBE = Estat baix d’estrògens

***Amb els esquerrans el conflicte es transfereix a l’altre hemisferi cerebral**

Els pòlips de cordes vocals són berrugues epitelials escamoses endurides que es desenvolupen com a resultat de la curació repetida a causa de les recaigudes conflictives. Els anomenats “Nòduls del Cantant” són nòduls de cordes vocals causats per lesions a les cordes vocals a causa de l’abús de la veu (cantar, cridar). En aquest cas, els nòduls es formen com a conseqüència de la reparació recurrent del teixit – sense un DHS.

DESENVOLUPAMENT I FUNCIÓ DELS MÚSCULS LARINGIS: La laringe està formada per una mucosa epitelial i una capa de músculs llisos i estriats. La funció principal dels músculs laringis és regular l'expansió i la contracció de la glotis, l'aparell vocal de la laringe amb les dues cordes vocals. Els músculs laringis mantenen la glotis oberta durant la respiració i més tancada durant la vocalització. La part estriada dels músculs laringis s'origina del mesoderma nou i està controlada des de la medul·la cerebral i l'escorça motora. **NOTA:** Els músculs laringis llisos són d'origen endodèrmic i són controlats des del **mesencèfal**.

NIVELL CEREBRAL: Els músculs laringis tenen dos centres de control al cervell. La funció tròfica dels músculs, responsable de la nutrició del teixit, es controla des de la **medul·la cerebral**; la contracció dels músculs es controla des del costat esquerre de l'**escorça motora** (al **lòbul temporal**). El centre de control està posicionat al costat del relé cerebral de la mucosa laringia i exactament transversal al relé cerebral dels músculs bronquials.

NOTA: La **inhalació** es controla des del relé dels músculs bronquials (al costat dret de l'escorça motora) mentre que l'**exhalació** es controla des del relé dels músculs laringis (al costat esquerre de l'escorça motora). Normalment aquests dos moviments respiratoris estan en equilibri. Això canvia si un conflicte biològic implica un dels dos relés cerebrals o tots dos.

CONFLICTE BIOLÒGIC: El conflicte biològic relacionat amb els músculs laringis és el mateix que per a la mucosa laringia, és a dir, un **conflicte de por-ensurt** femení o un **conflicte de por territorial** masculí, depenent del gènere, la lateralitat i l'estat hormonal d'una persona (vegeu també Constel·lació d'Asma Laringia, Constel·lació d'Asma Bronquial). L'aspecte distintiu del conflicte relacionat amb el teixit muscular és l'angoixa addicional de "no poder escapar", "no poder (re)actuar", sentir-se "arrelat al terra" (petrificat) o "sentir-se bloquejat" (vegeu músculs esquelètics).

Gènere, Lateralitat, Estat Hormonal**Conflicte Biològic****Òrgan Afectat**

Home dretà (EHN)	Conflicte de por territorial	Músculs bronquials
Home esquerrà (EHN)	Conflicte de por territorial	Músculs laringis*
Home dretà (EBT)	Conflicte de por-ensurt	Músculs laringis
Home esquerrà (EBT)	Conflicte de por-ensurt	Músculs bronquials*
Dona dretana (EHN)	Conflicte de por-ensurt	Músculs laringis
Dona esquerrana (EHN)	Conflicte de por-ensurt	Músculs bronquials*
Dona dretana (EBE)	Conflicte de por territorial	Músculs bronquials
Dona esquerrana (EBE)	Conflicte de por territorial	Músculs laringis*

EHN = Estat hormonal normal

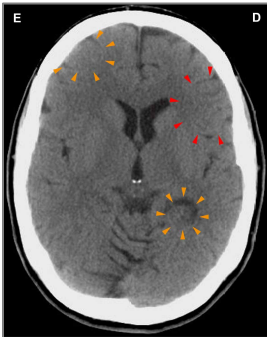
EBT = Estat baix de testosterona

EBE = Estat baix d'estrògens

***Amb els esquerrans el conflicte es trasllada a l'altre hemisferi cerebral**

FASE DE CONFLICTE ACTIU: pèrdua cel·lular (necrosi) del teixit muscular laringi (controlada des de la medulla cerebral) i, proporcional al grau d'activitat conflictiva, **paràlisi creixent dels músculs laringis** (controlada des de l'escorça motora). La paràlisi provoca **dificultats respiratòries**, de manera explícita, les **dificultats per exhalar – inhalar s'amplien** a causa de la funció reduïda dels músculs laringis que controlen l'exhalació. Si es veuen afectades les cordes vocals, això provoca un **canvi de veu** (ruptura de veu) o, amb un conflicte intens, una paràlisi de les cordes vocals amb incapacitat per produir so.

NOTA: Els músculs estriats pertanyen a el grup d'òrgans que responen al conflicte relacionat amb pèrdua funcional (vegeu també els Programes Especials Biològics de les cèl·lules dels illots del pàncrees (cèl·lules alfa dels illots i cèl·lules beta dels illots), orel·la interna (còclea i òrgan vestibular), nervis olfactoris, retina i cos vitri dels ulls) o hiperfunció (periosti i tàlem).

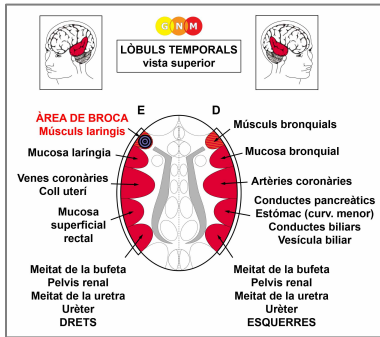
Aquesta TC cerebral mostra l'activitat conflictiva en el relé del múscul laringi (costat esquerre de l'escorça cerebral – fletxes taronges – [vegeu el diagrama de la GNM](#)) així com en el relé cerebral de la mucosa bronquial (costat dret de l'escorça cerebral – fletxes vermelles). Les nítides vores dels Focus de Hamer revelen que tots dos conflictes, és a dir, un conflicte de por-ensurt i un conflicte de por territorial, encara estan actius (vegeu asma laríngica a baix). Un conflicte d'aigua o fluid (actualment en PCL-A) relacionat amb el parènquima renal dret (fletxes taronges inferiors) ja s'ha resolt.

FASE DE CURACIÓ: Durant la fase de curació es reconstrueixen els músculs laringis. La paràlisi arriba a la **PCL-A**. La Crisi Epileptoide es presenta com un **atac de tos amb espasmes i convulsions de la laringe**, equivalent a una convulsió focal. Una tos que prové de la laringe sona com un "lladruc" (l'expressió "tos de gossera" apunta a un conflicte de por-ensurt que pateixen els animals de la gossera). En **PCL-B**, la funció dels músculs laringis torna a la normalitat.

El que s'anomena "**disfonia espasmòdica**" indica que els músculs laringis i la mucosa laríngica estan en curació. **La tos ferina (pertussis)** també és un procés combinat (vegeu també la tos ferina relacionada amb els músculs bronquials).

Es produeixen símptomes recurrents o una "**tos al·lèrgica**" amb les recaigudes en el conflicte activades per l'establiment d'un rail que es va establir quan va tenir lloc el conflicte original (vegeu al·lèrgies).

NOTA: Tots els òrgans que deriven del mesoderma nou (“grup excedent”), inclosos els músculs laringis, mostren el **propòsit biològic al final de la fase de curació**. Un cop finalitzat el procés de curació, l’òrgan o teixit és més fort que abans, la qual cosa permet estar millor preparat per a un conflicte del mateix tipus.

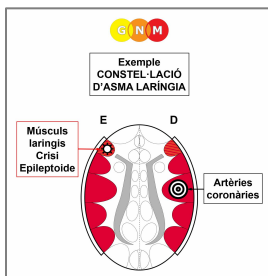

L’**àrea de Broca o centre de la parla** està incrustat en el relé cerebral dels músculs laringis (a l’hemisferi cortical esquerre). El conflicte biològic específic vinculat al centre de Broca és la incapacitat de parlar o **conflicte de quedar-se sense paraules**, viscut com un ensurt agut i quedar-se “sense paraules i amb por”. Això causa durant la fase de conflicte actiu **alteracions de la parla**, precisament, dificultats per formar paraules (compareu amb la Constel·lació de Tartamudesa). La condició arriba a **PCL-A** però es normalitza després de la Crisi Epileptoide (vegeu també ictus i trastorns de la parla).

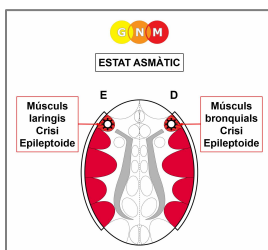
L’ASMA LARÍNGIA implica dos Programes Especials Biològics (vegeu també asma bronquial):

- activitat conflictiva corresponent al relé cerebral dels músculs laringis del lòbul temporal esquerre relacionat amb un conflicte de por-ensurt o un conflicte de por territorial, segons el gènere, la lateralitat i l’estat hormonal d’una persona.
- activitat conflictiva corresponent a un relé cerebral al lòbul temporal dret (conflicte de por territorial o conflicte de por-ensurt, conflicte de pèrdua territorial o conflicte sexual, conflicte d’enuig territorial o conflicte d’identitat, conflicte de demarcació territorial masculí o conflicte de demarcació femení, depenent del gènere, la lateralitat i l’estat hormonal d’una persona).

En aquest cas, la persona es troba en una **Constel·lació d’Asma Laríngia**, també durant tota la Crisi Epileptoide que és una reactivació temporal de la fase de conflicte actiu.

L’**atac d’asma** en si es produeix durant la **Crisi Epileptoide**. L’Epi-Crisi dels músculs laringis estriats es presenta com a convulsions que es mouen cap a l’interior. Els **síntomes** de l’asma laríngia són, per tant, la típica **falta de respiració i la inhalació perllongada** (quan els músculs laringis estan afectats, la inhalació s’amplia per la pèrdua funcional parcial dels músculs laringis que controlen l’exhalació). L’Epi-Crisi dels músculs laringis llisos es presenta com un espasme, semblant a la hiperperistalsi durant un còlic intestinal. Amb la retenció d’aigua concurrent a causa de la **SÍNDROME**, l’atac d’asma podria ser sever.

Quan tant els músculs laringis com els bronquials passen per la Crisi Epileptoide al mateix temps, l’atac d’asma es presenta com una inhalació perllongada amb falta de respiració (asma laríngia) i una exhalació perllongada amb sibilàncies (asma bronquial). Aquesta condició, anomenada **estat asmàtic**, provoca dificultats respiratòries agudes amb el perill de morir per sufocació.

NOTA: La cortisona és un agent simpaticotònic que reactiva els símptomes de conflicte actiu. En aquest cas, provoca una paràlisi dels músculs laringis i bronquials. Per tant, l’efecte antiespasmòdic del medicament pot salvar vides. Precaució, però, amb la **SÍNDROME**, ja que la retenció d’aigua augmenta la inflor del cervell (vegeu edema cerebral).

Els atacs crònics d'asma laríngia indiquen que el conflicte de por-ensurt relacionat no s'ha resolt completament. En la medicina convencional, els atacs d'asma recurrents solen estar associats a una "al·lèrgia".

Per tant, l'atac d'asma laríngia implica tant els músculs laringis estriats com els llisos. La Crisi Epileptoide dels músculs laringis estriats es presenta com a espasmes i convulsions laríngies. L'Epi-Crisi de la musculatura llisa es presenta com una hiperperistalsi semblant a un còlic intestinal. Per tant, tant els músculs laringis llisos com els estriats participen en la crisi d'asma. El mateix passa amb l'atac d'asma bronquial; en aquest cas, hi intervenen els músculs bronquials llisos i estriats.

Font: www.learninggnm.com